

עמ"ת 21806/09/16 - מדינת ישראל נגד ר כ

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 21806-09-16 מדינת ישראל נ' (עציר)
תיק חיצוני: 385228/2016

בפני
עוררת
נגד
משיב
כבוד השופט אהרון משניות
מדינת ישראל
ר כ (עציר)

החלטה

כתב האישום שהוגש נגד המשיב מייחס לו שורה של עבירות חמורות, ובכללן 3 עבירות של אימים, 3 עבירות של תקיפה סתם של בן זוג, שתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בן זוג, וכן עבירות נוספות שעניינן תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והעלבת עובד ציבור. לא הייתה מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה, וקיומה של עילת מעצר, ולכן בקשה העוררת את מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. בימ"ש קמא לא נעתר לבקשה, והורה על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, תוך שהוא מצוין כי נמנע מלהפנות את המשיב לשירות המבחן, בשל תשומות הזמן הכרוכות בכך, ובשים לב לימי הפגרה שמאחורינו, והחגים שלפנינו, כלשונו של השופט הנכבד קמא.

מכאן הערר שלפני. העוררת טוענת כי טעה בימ"ש קמא בכך שלא נתן משקל מספיק לחומרת מעשיו של המשיב, לעבר הפלילי שיש לו, וכן לכך שתלוי ועומד נגד המשיב ת"פ שבו הואשם בעבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות, שעדיין מתנהל. כן טוענת העוררת כי לא היה מקום לקבוע חלופת מעצר בעיר שבה מתגוררת גם המתלוננת, וכי לא ניתן משקל מספיק לשגרה של צריכת אלכוהול ע"י המשיב, אשר נלווים לה אירועי אלימות כלפי המתלוננת - אשתו של המשיב. לעומת זאת, הסנגור טוען כי בית משפט קמא אינן כראוי בין כל השיקולים של חומרת המעשים של המשיב מן הצד האחד, ונסיבותיו האישיות, וכן מהות החלופה המוצעת מן הצד השני, ולכן אין עילה להתערב בהחלטתו.

שקלתי את טיעוני הצדדים ובאתי לכלל מסקנה כי אכן טעה בימ"ש קמא בהחלטתו. מדובר אכן באירוע חמור, בעל נסיבות חמורה ממשיות שלא ניתן להתעלם מהם, ולא ניתן להם משקל מספיק בהחלטת השופט הנכבד קמא. לפי הנטען בכתב האישום, המשיב היכה את המתלוננת באכזריות, לעיני ילדיה הקטנים, למרות תחנוניהם כי יחדל מכך, תוך שהוא מלווה את מעשיו באיומים ובקללות, וגם כאשר הגיעה המשטרה למקום, לא היה בכך כדי להרגיע את המשיב, אשר איים על השוטרים שהגיעו לביתו, וקילל אותם בהיותם עמו בניידת בדרכם לתחנת המשטרה. בעברו אירועי אלימות נוספים כלפי המתלוננת, ולא רק כלפיה, ושתיית אלכוהול היא חלק משגרת חייו. מדובר בנסיבות שיש בהן כדי לבסס חזקת מסוכנות סטטוטורית, שקבלה חיזוקים נוספים בנסיבותיו של המשיב שפורטו לעיל. בנסיבות אלה, אינני סבור כי די בתנאים שקבע השופט הנכבד קמא, כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב, במיוחד כאשר התנאים אינם כוללים הרחקה משמעותית ממקום מגוריה של המתלוננת.

אכן, גם בנסיבות כאלה ראוי לבחון חלופת מעצר, אולם אני סבור כי כאשר עסקינן בעבירות חמורות של אלימות במשפחה, ובנסיבות חמורה כמו אלה המפורטות בכתב האישום, ראוי שבחינה כזאת תהיה מבוססת על תסקיר של שירות המבחן. יפים לעניין זה דברים שנאמרו לאחרונה בבית המשפט העליון בבש"פ 5794/16 בעניין **שגיב טירי**, מיום 18.8.2016 לאמור כי "...דווקא בשלהי ההתנהגות הפורצת הגבולות המתוארת בכתב האישום

דומה שיש חשיבות רבה להבחנה של שירות המבחן את תנאיה שחרורו ואת המפקחים. .. לאחר שיתקבלו ההתסקירים, יכריע בית המשפט המחוזי באשר לחלופה ולתנאים המגבילים על-פישקולדעתו. ...

אינני מתעלם ממשך הזמן שנדרש על לקבלת תסקיר מעצר, אולם אני סבור כי באיזון הכולל שבין האינטרסים השונים, יש להעדיף את האינטרס הציבורי של בחינה המקצועית של שירות המבחן, על פני האינטרס האישי של חיסכון בזמן שיש בקבלת החלטה מסוג זה בלי תסקיר כאמור.

סוף דבר, נוכח כל האמור לעיל, אני מקבל את הערר, ומורה לשירות המבחן להכין בהקדם תסקיר בעניינו של המשיב. שירות המבחן יגיש את התסקיר בתוך 30 יום, והתסקיר יובא בפני בית משפט קמא להחלטתו בעניין חלופת מעצר, בשים לב לאמור בתסקיר. עד לקבלת התסקיר, יישאר המשיב במעצר בכליאה ממשית.

ניתנה היום, ו' אלול תשע"ו, 09 ספטמבר 2016, בהעדר
הצדדים.